

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

26 מאי 2010

תמ"ש 02-014
תמ"ש 02-015

1

בפני כב' השופט נפתלי שילה

ע"י עו"ד יגאל וייס

התובעת

נגד

ע"י עו"ד עדן רוזנשטיין – ארביב

הנתבע

פסק דין

2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25

בהסכם גירושין שערכו הצדדים לפני יותר משמונה שנים נקבע, כי בתמורה לתשלום כספי מאת הנתבע לתובעת, התובעת תפנה את זירת הנתבע. עז היום לא פונתה הדירה ע"י התובעת והנתבע לא שילם את התשלום הכספי לתובעת. השאלות העומדות להכרעה בהליך זה הן מי חפר את ההסכם? האם זכאיות התובעת לאכיפתו ולקבלת פיצויים או שהנתבע זכאי לתשלום הקנס בנין האיחור במסירה ולמצער לדמי שימוש ראויים עקב שימוש הנתבעת בדירתו כמו כן, כיצד יש לשערך את התשלום הכספי שנקבע בהסכם?

א. רקע עובדתי

1. הצדדים חתמו על הסכם גירושין אשר אושר וקיבל תוקף של פסק דין ע"י בית המשפט ביום 20.1.02 (להלן: "ההסכם")

2. סעיף 9 להסכם קובע בין היתר כדלקמן:

א. הצדדים מצהירים כי הבעל הוא בעל הזכויות בדירת המגורים ברח' השרון 16 בכפר סבא... (להלן: "הדירה")... הצדדים מסכימים ומצהירים כי למרות הרישום האישה היא בעלת הזכות לחלק היחסי מהתמורה כמפורט בס"ק ב' להלן.

ב. הדירה תימכר כפנויה בשוק החופשי לכל המרבה במחיר ותמורתה (להלן: "התמורה") תתחלק בין בני הזוג כמפורט להלן: האישה תקבל סך של 210,000

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

26 מאי 2010

תמ"ש 1014-02

תמ"ש 015/02

1 דולר והבעל יקבל את היתרה. מובהר כי חלוקת התמורה מהדירה נעשית במסגרת
2 חלוקת הרכוש בין הצדדים...

3 ה. עד ליום 1.3.02 יעזוב הבעל את הדירה (להלן: "יום הפינוי") יתגורר בנפרד
4 ולא יחזור אליה אלא לצורך ביצוע הסדרי הראיה כאמור בהסכם זה. האישה הבן
5 והילד יהיו רשאים להמשיך ולהתגורר בדירה, ללא תשלום תמורה ואו שכר לבעל
6 על פי התנאים והמועדים הנקובים בהסכם זה להלן.

7 ו. למען הסדר ספק – אין בעובדת עזיבת הבעל את הדירה, כדי לפגוע במשהו
8 בזכויותיו בו, כנקוב בהסכם זה להלן וכי אין בעזיבתו על מנת להעניק לאישה
9 זכויות קנייניות בבעלות של הבעל בדירה אלא זכות שימוש בו...

10 ז. האישה מתחייבת לפנות הדירה במועד הפינוי אשר יקבע עם קונה הדירה,
11 כאשר קיבלה על כך הודעה בדואר רשום לפחות 60 יום קודם. במידה והדירה לא
12 תימכר מתחייבת האישה לפנות את הדירה עד ליום 30.8.03. מובהר כי הפינוי
13 יהיה מול מלוא התשלום בסך \$210,000...

14 ח. אישור הסכם זה יהווה פסק דין לפינוי הדירה כנגד כל אחד מהצדדים
15 במועדים הרלוונטים הקבועים בהסכם לגבי כל אחד מהם. צד אשר לא יפנה את
16 הדירה במועד הקבוע בהסכם זה ישלם לצד האחר פיצוי קבוע ומוסכם מראש בסך
17 \$75 ליום עבור כל יום איחור בפינוי וזאת החל מהיום השמיני לאיחור.

18 ט. שבוע לפני פינוי הדירה על ידי האישה יעביר הבעל לידה הנאמנות של
19 את הסך כמפורט בס"ק (ז) לעיל והיא תעבירו לאישה בכפוף לפינוי
20 הדירה בפועל".

21
22 3. אין מחלוקת כי הדירה לא פונתה ע"י התובעת ביום 30.8.03 והנתבע לא הפקיד את
23 הסך של 210,000 דולר (להלן: "התמורה") במועד שנקבע בהסכם. מסתבר כי היתה
24 הבנה בין הצדדים שלא לממש באותה עת, את שנקבע בסעיפים הנ"ל של ההסכם.

25
26 4. ביום 5.7.04 פנתה ב"כ הנתבע לבי"כ התובעת ובקשה לדעת, מה המועד המדויק
27 שבו תפנה התובעת את הדירה. מכתבים נוספים נשלחו ע"י ב"כ הנתבע ביום
28 22.7.04 וביום 18.8.04 לבי"כ התובעת. במכתבים אלו חזר הנתבע וביקש לדעת את
29 מועד הפינוי, על מנת שיוכל לעמוד בהתחייבותו ולהיערך לתשלום התמורה. כמו
30 כן, ציין הנתבע במכתביו, כי מועד הפינוי יהיה לכל המאוחר בתם שלושה חודשים
31 מיום דרישתו הפורמאלית הראשונה לפינוי, ביום 5.7.04.

32
33 5. ביום 22.8.04 השיב ב"כ התובעת והודיע כי התובעת תפנה את הדירה לאחר
34 שיופקד סך התמורה. במכתבו, ביקש ב"כ התובעת מבי"כ הנתבע כי היא "תאשר
35 לו" שהפינוי יידחה עד ליום 1.8.05 וכי התמורה תופקד עד ליום 25.7.05.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

26 מאי 2010

תמ"ש 1014-02

תמ"ש 1015/02

- 1
- 2 ב"כ הנתבע השיבה במכתב מיום 7.11.04, כי חנתבע אינו מסכים לכל ארכה
- 3 בפינוי, מאחר ועל פי ההסכם, על התובעת לפנות את הדירה בתוך 60 יום ולפנים
- 4 משורת הדין, העניק הנתבע לתובעת ארכה בת חודש נוסף. בכל מקרה, הדגיש
- 5 הנתבע כי אין מצדו כל הסכמה לדחיית הפינוי לחודש יולי 2005 והיה על התובעת
- 6 לפנות את הדירה לכל המאוחר ביום 5.10.04. הנתבע ציין גם, כי על פי ההסכם,
- 7 חבה התובעת בפיצוי בגובה של \$75 בגין כל יום איחור מאותו מועד.
- 8
- 9 הנתבע שלח מכתבי התראה נוספים ביום 4.1.05 ו 15.5.05 ואולם התובעת לא
- 10 הודיעה מתי היא תפנה את הדירה. הנתבע מאידך, לא הפקיד את התמורה בידי
- 11 עו"ד [REDACTED] (להלן: הנאמנת), כפי שנקבע בהסכם.
- 12
- 13 ביום 6.12.07 שלח ב"כ הנתבע מכתב לב"כ התובעת וביקש לדעת בתוך 3 ימים את
- 14 מועד הפינוי ובהתאם, יופקד על ידו סכום התמורה אצל הנאמנת.
- 15
- 16 ביום 18.12.07 הגישה התובעת תובענה לביטול הסכם הגירושין (תמ"ש 1012/02).
- 17 לטענתה, הצדדים ביטלו את ההסכם בהתנהגות לאחר חתימתו. כמו כן, טענה
- 18 התובעת כי יש לבטל את ההסכם מאחר והוא נחתם "מחמת עושק וכפייה"
- 19 ולחילופין, יש לבטלו מאחר והנתבע הפך את ההסכם הפרה יסודית, בכך שלא
- 20 העביר לתובעת את התמורה.
- 21
- 22 ביום 19.12.07 הגיש הנתבע בקשה לביצוע פסק הדין בלשכת ההוצאה לפועל והוא
- 23 עתר לפינוי התובעת מהדירה, בהתאם להסכם.
- 24
- 25 ביום 21.1.08 הגישה התובעת לבית המשפט בקשה לעיכוב הליכי הפינוי מהדירה
- 26 בטענת כי ההסכם בוטל וכן מהטעם שהנתבע לא הפקיד את התמורה כמתחייב על
- 27 פי ההסכם.
- 28
- 29 ביום 2.6.08 ניתנה החלטה ע"י כב' השופט גייפמן בבקשה זו. בין היתר, קבע
- 30 בהמ"ש כדלקמן:
- 31
- 32 "ניתן בזה צו עיכוב ביצוע הליכי הפינוי בהוצאה לפועל. הצו יישאר על כנו עד
- 33 1.9.08 (תום לימודי הקטינים בבית הספר, ומתן שהות נוספת של 60 יום
- 34 להתארגנות לפינוי, כפי שקבעו הצדדים בהסכמה בהוראת סעיף 9(ז) להסכם) ועד
- 35 למועד שהמשיב יפקיד בידי ב"כ המשיב סכום של 210,000 דולר שיתורגם

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

26 מאי 2010

תמ"ש 1014-02

תמ"ש 1015/02

1 לשקלים נכון ל - 30.8.03 בתוספת הפרשי הצמדה וריבית על פי חוק מ - 30.8.03
2 ועד ההפקדה בפועל בנאמנות (בסעיף 9 (ז) להסכם הגירושין הותנה הפינוי
3 בתשלום סך של 210 אלף דולר. ב"כ המשיב הצהיר בדיון בבהמ"ש שיש למשיב
4 את הכסף להפקיד מיידית - עמ' 1 שורה 5).

5 שני התנאים שנקבעו (מועד הפינוי וסכום ההפקדה) הינם תנאים מצטברים ועד
6 לביצועם יעוכבו הליכי הפינוי בהוצאה לפועל.

7 אין באמור כדי למנוע ממי מהצדדים להגיש תביעות כספיות במידה שמי מהם
8 סבור, שהסכום שצריך להיות משולם עם הפינוי צריך להיות גבוה או נמוך יותר.
9 בקביעת הסכום בית המשפט נתן משקל לכך, שעל פי הסכם הגירושין הדירה
10 בבעלות המשיב, והמבקשת זכאית לקבלת 210,000 דולר מהתמורה בגין חלוקת
11 כלל הרכוש של בני הזוג (זכות אובליגטורית ולא זכות קניינית). המועד שנקבע
12 בהסכם הגירושין לפינוי ולתשלום היה 30.8.03 וממועד זה הסכום תורגם שקלית.
13 שיטת השערוך נקבעה לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה. הסכום שיופקד בנאמנות,
14 יועבר למבקשת עם ביצוע הפינוי.

15
16 13. הנתבע עתר לדחיית תביעת התובעת לביטול ההסכם על הסף ובהמ"ש זחה בקשה
17 זו. בין היתר, קבע בהמ"ש בהחלטתו מיום 10.7.08 כי:

18
19 "בית המשפט לא הכריע בעניין שיטת השערוך של הסכום של 210,000 דולר
20 שהיה על המבקש לשלם למשיבה ב- 2003 והפנה את הצדדים להגיש תביעה
21 בנושא השערוך... בית המשפט קבע במסגרת סעד זמני, שאם המבקש רוצה
22 להפעיל הליכי פינוי כנגד אשתו לשעבר ושני הילדים הקטינים, באופן שהפינוי
23 יבוצע עד ה- 1.9.08 ולא להמתין להכרעה בנושא השערוך בתביעה שתוגש - עליו
24 להפקיד את הסכום של 210,000 דולר שיתורגם לשקלים נכון ליום 30.8.03
25 בתוספת הפרשי הצמדה וריבית על פי חוק.
26 עומדת בפני המבקש גם החלופה להמתין עם ביצוע הפינוי של האישה ושני ילדיו
27 הקטינים מהדירה עד למתן פסק דין בתביעה בנושא השערוך שיגיש, ואזי לא
28 חלה עליו חובה להפקיד את הסכום שנקבע לצורך ביצוע הליכי הפינוי בהוצאה
29 לפועל".

30
31 14. הנתבע פתח גם בהליכי הוצאה לפועל לצורך גביית הפיצוי המוסכם בסך של 75
32 דולר ליום, בגין כל יום איחור בפינוי הדירה ע"י התובעת.
33

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

26 מאי 2010

תמ"ש 1014-02

תמ"ש 1015/02

- 1 התובעת עתרה לסגירת תיק ההוצלי"פ הנ"ל וביום 12.8.08 החליט כבי ראש
2 ההוצאה לפועל כי יש לסגור את התיק שפתח הנתבע. בין היתר קבע ראש ההוצאה
3 לפועל (כבי הרשם צחי אלמוג) כי:
4
- 5 "בסעיף 9 ז' נקבע כי הפינוי יהא מול תשלום מלוא הסך של 210,000 דולר מהזוכה
6 לחייבת. אלו תנאים שלובים זה בזה לפיהם כפוף הפינוי להפקדת התשלום...
7 במתיחת התיק לא הראה הזוכה כי הוא זכאי כי הדירה תפונה שכן לא הציג
8 אישור על הפקדת הכספים, כמתחייב מפסק הדין. גם בית המשפט לענייני
9 משפחה קבע בהחלטתו מיום 2.6.08 כי הפינוי מעוכב עד להפקדת הכספים
10 כאמור בהסכם, ללמדך כי בית המשפט דאג אף הוא כי מדובר בתנאים שלובים
11 ומצטברים".
12
- 13 ביום 19.1.09 הגישה התובעת את כתב התביעה נשוא הליך זה לאכיפת ההסכם
14 (תמ"ש 1014/02). בתביעתה, עותרת התובעת לתשלום התמורה המגיעה לה על פי
15 הסכם הגירושין בשיערוך כפי שנקבע בהחלטתו הנ"ל של כבי השופט גייפמן
16 "ולחילופין לתורות על-רישום. זכויות הבעלות בדירה על שם התובעת ולחייב את
17 הנתבע בהפרש הסכומים בין שווי הדירה לסכום שעל הנתבע לשלם בפועל
18 לתובעת".
19
- 20 ביום 21.4.09 תגיש הנתבע כנגד התובעת תביעה לשיערוך, קיזוז, פיצוי מוסכם
21 ו/או דמי שימוש ראויים" (תמ"ש 1015/02). במסגרת תובענה זו, עותר הנתבע לכך
22 שייקבע כי עליו לשלם לתובעת על פי הסכם הגירושין סך של 210,000 דולר לפי
23 השער היציג ביום התשלום ולהורות כי על התובעת לשלם לנתבע את הפיצוי
24 המוסכם בסך של \$75 ליום החל מיום 7.9.03 ועד לפינוי בפועל. לחלופין, עותר
25 הנתבע לתשלום דמי שימוש ראויים בדירה החל מיום 31.8.03 ועד למועד הפינוי
26 בפועל וכי התמורה תוצמד לשיעור הריבית במט"ח. (רק מטעמי נוחות יבונה הנתבע
27 בפסק הדין "הנתבע" והתובעת "תובעת" אף שבתובענה זו הצדדים "החליפו צד").
28
- 29 בק.מ. שהתקיים בפני המותב הקודם (כבי השופט גייפמן) חזרה בה התובעת
30 מתביעתה לביטול ההסכם ותובענה זו נמחקה.
31
- 32 בק.מ. שנערך בפני ביום 17.1.10 ביקשה התובעת לתקן את כתב תביעתה ונעתרתי
33 לבקשתה בכפוף לתשלום הוצאות לנתבע.
34

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

26 מאי 2010

תמ"ש 1014-02

תמ"ש 1015/02

20. ביום 3.2.10 הגישה התובעת כתב תביעה מתוקן שבמסגרתו עתרה לאכיפת ההסכם ואף לפיצויים בסך של מיליון ₪ שלטענתה נגרמו לה בעקבות הפרת ההסכם ע"י הנתבע. לדבריה, הנזקים שנגרמו לה עומדים על שני מיליון ₪ ואולם לצורכי אגרה היא העמידה את תביעתה לפיצויים על סך של מיליון ₪ בלבד.
21. ביום 8.4.10 התקיים דיון הוכחות בשתי התובעות. ביום 10.5.10 הוגשו סיכומי הצדדים וביום 23.5.10 הוגשו סיכומי תשובה מטעם התובעת. הנתבע לא הגיש סיכומי תשובה והמועד להגשתם חלף.
- ב. זיון והכרעה**
- (א) מי הפר את ההסכם?**
1. ההסכם קובע שני חיובים עוקבים. על הנתבע להפקיד את התמורה בנאמנות ולאחר מכן, על התובעת לפנות את הדירה. כוונת הצדדים היתה שהתובעת לא תפנה את הדירה לפני שמובטח לה, כי יהיו בידיה כספי התמורה.
2. אכן התובעת פעלה שלא בתם לב'כשניסתה לאחר את מועד הפינוי ובכך שלא השיבה לנתבע, מתי היא תפנה את הדירה.
3. ואולם, על מנת לקיים את ההסכם, היה על הנתבע להפקיד את התמורה בידי הנאמנת. רק אם הנתבע היה ממלא את חלקו בהסכם ומפקיד את התמורה, אזי במידה והתובעת לא היתה מפנה את הדירה סמוך לאחר מכן, היה ניתן לראות בהתנהגותה משום הפרת ההסכם. לו היה הנתבע פועל כך, הוא יכול היה לנקוט בחליכים בלשכת ההוצאה לפועל לפינוי הדירה ואף לתבוע את הקנס בגין האיחור בפינוי.
4. ואולם, משלא הפקיד הנתבע את כספי התמורה, לא הפרה התובעת את ההסכם ובדין היא נשארה לגור בדירה. ברור כי לא יעלה על הדעת לדרוש מהתובעת לפנות את הדירה עם שני הקטינים שבמשמורתה, לפני שברור כי התמורה מזומנת עבורה. אין הגיון בכך שהתובעת תפנה את הדירה עם הקטינים, לפני שמובטח לה כי התמורה הועברה לנאמנת. המנגנון בהסכם נועד להבטיח שהתובעת לא תצטרך "לרדוף אחרי הכסף" והיא תוכל לדאוג לכספי מדור שיהיו זמינים עבורה, מייד לאחר שהיא תפנה את הדירה.
5. מי שהפר את ההסכם בכך שלא הפקיד את התמורת אצל הנאמנת הוא הנתבע.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

26 מאי 2010

תמ"ש 1014-02

תמ"ש 1015/02

6. איני מקבל את טענת הנתבע שהועלתה לראשונה בסיכומיו, כי במקרה דנן היתה הפרה צפויה מצד התובעת, אשר הצדיקה את אי קיום חיובו של הנתבע. הנתבע לא הוכיח כי היתה הפרה צפויה מאחר והוא לא הציג כל מסמך שבו אומרת התובעת כי היא לא תפנה את הדירה גם לאחר שהתמורה תופקד אצל הנאמנת.

כפי שאמר הפרופ' דניאל פרידמן במאמרו "ביצוע חוזה נוכח חשש בדבר קבלת התמורה הנגדית", עיוני משפט י (1), (אפריל 1984), 165 בעמ' 170:

"במקרים רבים יוצרים התנהגות הצד האחר או השינוי בנסיבות ספק בדבר קיום החיוב, אך ספק-זה אפילו הוא סביר, איננו עולה כדי הפרה צפויה".

7. מן הראוי אף להביא מדברי בהמ"ש העליון (כבי השופט נאור) בע"א 8124/00 קניונים נכסים ובנין בע"מ נ' בני יעקב נדל"ן בע"מ ואח', פ"ד נו (5), 198 בעמ' 200:

"צד להסכם השוקל אם לבטלו עקב המרה או המרה צפויה של הצד האחר – יהפוך בדעתו שוב ושוב עד שינקוט את צעד הביטול. אם שגה בבטלו את החוזה, ובית המשפט ימצא בסופו של יום כי ההפרה הנטענת לא הייתה בגדר הפרה המצדיקה ביטול, יימצא שמי שביטל את ההסכם ולא עמד בחיוביו הוא המפר".

דברים אלו יפים אף למקרה דנן, בו הנתבע לא ביטל את ההסכם ואולם הוא לא ביצע את החיוב שהיה עליו לבצע על פי ההסכם.

8. כמו כן, צד הנפגע מהפרה צפויה חייב להראות נכונות לקיים את חיובו. במקרה דנן, היה צריך הנתבע להוכיח לפחות כי הכסף נמצא באמתחתו וכי הוא מוכן להעבירו לאלתר לנאמנת. דבר זה לא נעשה.

ראה: ע"א 670/89 מקור פיתוח עירוני בע"מ ואח' נ' משה קרון ואח' פ"ד מה (3), 7 בעמ' 13.

9. לאור כל האמור לעיל, אני נעתר לתביעת התובעת לאכיפת ההסכם. על הנתבע להפקיד את התמורה, בשערך שיפורט לקמן, בתוך 30 יום מהיום, אצל הנאמנת.

(ב) כיצד תשוערך התמורה!

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

26 מאי 2010

תמ"ש 1014-02

תמ"ש 1015/02

10. משקבענו כי על הנתבע להפקיד את התמורה, השאלה הבאה העומדת להכרעה היא כיצד ישוערך סכום התמורה שעל הנתבע לשלם לתובעת על פי ההסכם.
11. התובעת טוענת כי יש להצמיד את הסכום השקלי במועד שבו היתה אמורה התמורה לתשלום ביום 30.8.03 ולהוסיף ריבית שקלית, כפי שקבע כב' השופט גייפמן בהחלטת הביניים הנ"ל.
12. בנוסף, טוענת התובעת כי יש להעניק לה סכום השווה בערכו לחלק היחסי של שווי הדירה כפי שהוא כיום. לטענתה, על פי חישוב השמאי שמונה ע"י בהמ"ש, הסך של 210,000 דולר ארה"ב היה שווה בזמנו ל – 56.41% משווי הדירה ועל פי הערכת שווי הדירה כיום, חלק יחסי זה עולה לסך של 1,523,070 ₪. סכום זה קרוב לסכום התמורה כשהוא משוערך לפי החלטת כב' השופט גייפמן והתובעת עותרת אף לתשלום ההפרש.
13. הנתבע טוען מאידך, כי יש לשלם את הסכום בדולרים לפי ערכם כיום או לחלופין, לשערו לפי ריבית החלה על סכום במט"ח.
14. במקרה דנן, הצדדים הסכימו כי התמורה המגיעה לתובעת תהיה 210,000 דולר. הצדדים לא ציינו כי התשלום יהיה לפי השער היציג באותו יום וציינו סכום דולרי בלבד.
15. הצדדים אף לא קבעו כי סכום התמורה משקף חלק יחסי בשווי הדירה באותה עת וטענת התובעת בנושא זה לא הוכחה כלל. כפי שקבע כב' השופט גייפמן בהחלטתו, מדובר ב"זכות אובליגטורית ולא זכות קניינית". לפיכך, אני דוחה את טענת התובעת כי מגיע לה חלק יחסי מהדירה כערכה כיום.
16. כב' השופט גייפמן קבע במפורש בהחלטתו כי שיטת השערוך שנקבעה על ידו נעשתה למטרת הסעד הזמני בלבד ועל מנת שיתאפשר לנתבע לאכוף את פינוי התובעת מהדירה, כב' השופט גייפמן הבהיר במפורש בהחלטתו כי ייתכן שהתוצאה בתובענה לשערוך תהיה שונה והוא לא קבע שום עמדה לגופו של עניין אלא כאמור "במסגרת סעד זמני" לצורך הפינוי. שיטה זו נקבעה על ידו על מנת להבטיח שאם אכן ייפסק כי זה השערוך הנכון, יהיה סכום זה מובטח בידי התובעת. הדבר נעשה על מנת שכוונת הצדדים בהסכם לפיו לא יהיה פינוי לפני הבטחת תשלום התמורה תבוצע והתובעת לא תסתכן במצב שבו היא תמלא את חלקה בהסכם ותפנה את הדירה ואולם היא לא תקבל מייד את מלוא התמורה המגיעה לה עקב הפינוי.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

26 מאי 2010

תמ"ש 1014-02

תמ"ש 1015/02

17. אני סבור כי יש לאמץ את עמדתו החילונית של הנתבע בנושא השערור. סעיף 4 (א) לחוק פסיקת ריבית והצמדה תשכ"א -1961 קובע כי:

3
4 " ... וכן הריבית הנפסקת על סכום שיש לשלמו במטבע חוץ או במטבע ישראלי כשהוא צמוד למטבע חוץ, יהיו בשיעורים ובדרך חישוב שקבע שר האוצר...
5
6

18. תקנה 4 לתקנות פסיקת ריבית והצמדה (קביעת שיעור הריבית ודרך חישובה) תשס"ג - 2003 קובעת כי:

9
10 "שיעור הריבית לפי סעיף 4 לחוק לעניין ריבית הנפסקת על סכום שיש לשלמו
11 במטבע חוץ או במטבע ישראלי הצמוד למטבע חוץ, יהיה, לכל רבעון, בשיעור
12 ריבית הליבור, בתוספת 1 נקודות אחוז".
13

14 תחילת תוקפן של תקנות אלו ביום 1.4.03 והן חלות על ההסכם.

15
16 לעניין הרציונאל של תקנות אלו ראה: ע"א 6388/98 דניזץ נ' קרדיט לאונה, פ"ד נז (5), 647 עמ' 661-659.

17
18
19 וכן: ע"א 5267/03 גשורי נ' מיטל פ"ד נט (5), 337 בעמ' 351-352.

20
21 לפיכך, אני קובע כי על הנתבע להפקיד אצל הנאמנת, בתוך 30 יום מהיום, סך של 210,000
22 דולר ארה"ב בתוספת הריבית הדולרית הקבועה בתקנה הני"ל מיום 30.8.03 ועד מועד
23 התשלום בפועל. בתוך 60 יום לאחר מכן, על התובעת לפנות את הדירה מכל אדם וחפץ. לוח
24 זמנים זה, יאפשר לתובעת ולקטינים להתמקם במזור חילופי, לפני תחילת שנת הלימודים
25 הבאה.
26

27 (ג) האם מגיעים לתובעת פיצויים עקב הפרת ההסכם?

28
29 20. התובעת לא הוכיחה כי נגרם לה נזק כלשהו כתוצאה מהפרת ההסכם. בחקירתה, טענה
30 התובעת שתביעת הפיצויים בסך מיליון ₪ מורכבת מסך של 100,000 ₪ בגין הוצאות
31 משפטיות שנגרמו לה, מאחר והיא נזקקה לשירותי עורך דין ואילו סך של 900,000 ₪ היא
32 תובעת בגין עוגמת נפש שנגרמה לה עקב התנהלותו של הנתבע כלפיה (עמ' 13 שורות 24-10).
33

34 21. אין יסוד לתביעת זו. כאמור, ההליכים המשפטיים נגרמו בין היתר עקב התנהלות התובעת
35 אשר לא הגיבה לבקשת הנתבע לדעת מתי היא תפנה את הדירה וחיא ניסתה שלא בתם לב,

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

26 מאי 2010

תמ"ש 1014-02

תמ"ש 1015/02

- 1 לאחר את מועד הפינוי. הטענה בדבר עוגמת נפש נטענה בעלמא ללא ביסוס כלשהו וללא
 2 הבאת כל ראיה. אדרבא, במהלך כל השנים נהנתה התובעת ממגורים בדירה רחבת ידיים
 3 מבלי שהיה עליה לשלם דמי שכירות ולא נראה כי הישארותה בדירה נעשתה למורת רוחה
 4 אלא נראה כי דווקא ההפך הוא הנכון. התובעת קיבלה פיצוי בדמות מגוריה בדירת הנתבע-
 5 דירת דופלקס בת שישה חדרים - במשך שבע שנים ללא כל תשלום. לפיכך, אני דוחה את
 6 תביעת הפיצויים שהיא הגישה.
- 7
- 8 **(ד) האם זכאי הנתבע לפיצוי המוסכם או לדמי שימוש ראויים?**
- 9
- 10 22. מאחר וכאמור התובעת לא הפרה את ההסכם, אלא דווקא הנתבע אשר לא הפקיד את
 11 התמורה כפי שנקבע בהסכם, אין הנתבע זכאי לתשלום הפיצוי המוסכם שנקבע בהסכם
 12 בגין האיחור בפינוי ואני דוחה תביעת זו.
- 13
- 14 23. כמו כן, אני סבור שהנתבע אף לא זכאי לדמי שימוש ראויים בגין מגורי התובעת והילדים
 15 בדירה. שהרי, התובעת המשיכה לשהות בדירה כדין והעיכוב בפינוי נגרם אך ורק עקב
 16 מחזלו של הנתבע שלא הפקיד את התמורה אצל הנאמנת.
- 17
- 18 24. מאחר וכאמור הנתבע הוא זה שהפר את ההסכם, יהיה זה בלתי צודק אם התובעת תחויב
 19 בתשלום דמי שימוש ראויים. שהרי, מטרת סעד האכיפה הוא לגרום לכך שההסכם בין
 20 הצדדים יתממש כשכל צד, ובטח הצד הנפגע, יהיה במצב בו הוא היה צריך להיות לולי
 21 בוצעה ההפרה. לצורך כך, משוערך הסכום הדולרי, על מנת שהתמורה שתקבל התובעת,
 22 תשקף את השווי האמיתי של סכום זה נכון להיום. אם תחוייב התובעת לשלם דמי שימוש
 23 ראויים שיקוזזו מסכום התמורה, ייווצר מצב בו הצד הנפגע מהפרת ההסכם - התובעת -
 24 ייפגע.
- 25
- 26 25. אבאר את דבריי: אם ההסכם היה מתממש בעיתו ובזמנו ולא מופר עיני הנתבע, היתה
 27 התובעת מקבלת את התמורה ובסכום זה היא היתה יכולה לרכוש דירה ובאופן זה להימנע
 28 מלשלם שכר דירה. במסגרת סעד האכיפה, ועל מנת לחשיב את המצב לקדמותו, התובעת
 29 צריכה להימצא כיום באותו מצב שהיא היתה אמורה להימצא בו לולי ההפרה. דהיינו,
 30 מצב בו התובעת תוכל לרכוש דירה עכורה בכספי התמורה המשוערכים. אם יופחת
 31 מהתמורה תשלום בגין דמי שימוש ראויים, ייווצר מצב בו לא יושב המצב לקדמותו
 32 והתובעת לא תוכל לקנות דירה בסכום המשוערך ובכך ייגרע חלקה למרות שהיא לא הפרה
 33 את ההסכם. לפיכך, אין מקום לפסוק לנתבע תשלום בגין דמי שימוש ראויים. מחדלו גרם
 34 לכך שהתובעת נשארה להתגורר בדירה ואין לו להלין אלא על עצמו.
- 35

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

26 מאי 2010

תמ"ש 1014-02

תמ"ש 1015/02

1 יצויין במאמר מוסגר, כי בהסכם הגירושין לא נקבע שיעור מזונות מופחת לתקופה שבה
2 הקטינים מתגוררים בדירת הנתבע ואולם בכל מקרה, נושא השפעת מגורי הקטינים בדירה
3 על סכום המזונות, כלל לא עלה בהליך זה ולפיכך לא אתיחס לנושא זה.
4

5 סיכמו של דבר: 27

6
7 תביעת התובעת לאכיפת ההסכם מתקבלת ואילו תביעתה לפיצויים נדחית.
8 תביעתו החילונית של הנתבע לשערוך על פי הריבית הדולרית מתקבלת.
9 תביעת הנתבע לתשלום הקנס המוסכם או זמי שימוש ראויים, נדחית.
10

11 28. בנסיבות העניין, כל צד יישא בהוצאותיו.

12
13 ניתן היום, יג' סיון תשי"ע, 26 מאי 2010, בהעדר הצדדים.
14

15 *Abel Lis*

16 נפתלי שילה, שופט

17
18
19
20
בית משפט לענייני משפחה
מחוז תל-אביב
אני מאשר
שהנוסח זה נכון ומתאים למקור

השופר בית משפט

